

Lizette Risgaards 1. maj-tale

Taler

Lizette Risgaard
Formand for Fagbevægelsens
Hovedorganisation

Dato

1. maj 2018

Sted

Fælledparken, København

Kære venner. Kære alle sammen.

Hvor er det dejligt at se jer. Og hvor er det dejligt at samles her 1. maj.

1. maj er jo en god anledning til at tænke lidt over ...

Hvad er det for et samfund, vi gerne vil have?

Hvad er det for et samfund, vi drømmer om og arbejder for – hver dag?

Jeg arbejder for et samfund, hvor vi er mere rige, mere lige og mere trygge. Hvor der er job til alle.

Job til alle. Plads til alle i arbejdsfællesskabet. Det arbejder vi for i fagbevægelsen.

Der kan være forskellige veje til et job. Men ét nøgleord er: uddannelse.

Jeg har en klar besked med til arbejdsgiverne i dag.

Kære arbejdsgivere: Tag nu ansvar for at uddanne – både de medarbejdere, I har nu, og de medarbejdere, I skal bruge i morgen.

Tag nu de mange, som står udenfor, med ind i arbejdsfællesskabet. Der er nok at ta' af.

Det er jo mærkeligt ...

Når der er krise, så har arbejdsgiverne ikke råd til at tage lærlinge eller sende

medarbejderne på kursus.

Og når det så er gode tider, som nu, jamen, så har de ikke tid!

Og nu siger de gudhjælpemig, at de mangler faglærte.

Jamen, hvorfor har I så ikke uddannet flere – af de unge, af de ufaglærte?

Rettidig omhu ...

Nå, men det har de så ikke ... Så nu vil de have, at det skal være billigere at hente folk fra udlandet.

Men det er da helt skørt, når vi nu har masser af unge og ledige i Danmark.

Masser af folk, som kan og vil.

Der er over 100.000 ledige, som gerne vil have et job. Der er 70.000 unge, som hverken er i gang med en uddannelse eller et arbejde.

Og der er 10.000 unge, der leder efter en praktikplads – så tag dog dém!

Derfor er min klare besked til jer i Fælledparken:

De gode tider skal komme alle til gavn – ikke kun arbejdsgiverne – og vi skal investere i fremtiden. Ikke spare på de unge.

For selvom vi ikke mangler arbejdskraft generelt – så kommer vi til at mangle faglærte i fremtiden.

Den trepartsaftale om praktikpladser, vi har indgået med regeringen – den vil forhåbentlig hjælpe os på vej.

Men det rykker ikke nok, når regeringen så alligevel fortsætter med at spare på erhvervsskolerne.

År efter år er erhvervsskolerne blevet ramt af besparelser.

Det er ikke kun dumt – det gør os også fattigere.

Regeringens besparelser betyder færre undervisningstimer, færre lærere, færre uddannelser at vælge imellem, dårligere udstyr og dårligere kvalitet.

Det bliver vi ikke klogere af.

Det bliver vi ikke dygtigere af.

Det bliver vi ikke rigere af, kære venner. Tværtimod.

I LO foreslår vi, at investere ½ milliard kroner i at sikre flere faglærte. Regeringens besparelser på erhvervsuddannelserne skal droppes.

For vi har brug for flere unge, der kan støbe og bygge.

Der er brug for flere unge, der kan styre de nyeste robotter.

Der er brug for flere unge, som gerne vil pleje vores ældre – og som løber fra leverpostejmaden, hvis nogen har akut brug for hjælp.

Der er brug for jeres engagement, jeres energi og jeres bidrag.

Derfor skal vi som samfund investere i jer.

Når I så ”kommer ud på den anden side” og får et job – så er det vigtigt, at der er et samfund, der bakker op om det.

Et samfund, der er der, når I har brug for det.

Når man spørger jer ... ja, så tror I ikke på det.

I er sikre på, at I vil opleve et dårligere sundhedsvæsen, dårligere daginstitutioner og dårligere ældrepleje.

Det er altså virkelig bekymrende ...

Men der er egentlig ikke noget at sige til det.

For vi har en regering, der hellere vil sænke afgiften på peanuts end investere i

børnepasning.

Der hellere vil have billigere brobizz end ordentlig ældrepleje.

En regering, der hellere vil sørge for billigere lamborghini'er til Brian Mikkelsen end bedre behandling på sygehusene.

Så jeg kan godt forstå jer.

Jeg kan godt forstå, at I ikke har tillid til, at regeringen tager jeres bekymringer alvorligt.

For regeringen vil jo hellere sænke skatten for de rigeste end investere i vores fremtid og vores fælles velfærd.

Et godt velfærdssamfund er med til at sikre, at vi kan få arbejdsliv og familie- og fritidsliv til at gå op.

Vi kan passe vores arbejde, fordi andre passer vores børn og ældre og plejer vores syge.

Vi kan være trygge, fordi vi ved, at hvis der sker noget – så er der et stærkt sikkerhedsnet, der griber os. Et stærkt fællesskab.

Og kære venner. En velfungerende offentlig sektor er med til at skabe gode rammer for den private sektor.

De er hinandens forudsætninger.

Og en forudsætning for dem begge – det er glade og tilfredse medarbejdere.

Derfor har jeg også en klar besked til jer, til alle lønmodtagere i dag:

Det er jer, der skaber værdierne.

Det er jer, der skaber noget værdifuldt.

Derfor er det også kun rimeligt, at I kan mærke i lønningsposen, at det går godt i

Danmark.

Det er vi i fagbevægelsen med til at sørge for, at I kan. Det gør vi bl.a. gennem overenskomsterne.

Forhandlingerne i år har vist os – endnu engang – at vi står stærkere, når vi står sammen.

Skulder ved skulder.

Vi stod alle sammen – på tværs af faggrupper og uddannelser – og fik en forhandlet aftale for alle.

Alle kan se frem til flotte lønstigninger.

Alle har fået aftaler om spisepausen, som de er glade for.

Og så er privatlønsværnet fjernet, Corydon, så vi sikrer, at de offentligt ansattes lønstigninger følger de private.

I forhold til lærernes arbejdstid, så har vi alle sammen bakket fuldstændig op om, at der skulle være reelle forhandlinger.

Det har der været.

Og selvom lov 409 fortsat består, så håber jeg, ja, så forventer jeg, at kommissionen vil være begyndelsen til enden på lov 409.

Lærernes formand, Anders Bondo, har vurderet, at det her var det bedst mulige resultat for lærerne.

Det bakker jeg fuldt op om. Det håber jeg også, at lærerne gør.

Jeg kan forstå, at der i dag er en forhandlet aftale om arbejdstiden lokalt i 72 kommuner.

Nu regner jeg med, at alle arbejder lokalt for, at de sidste kommer med, mens vi afventer kommissionens arbejde.

Forhandlingerne ... ja, de har trukket ud.

Der kom faktisk først rigtig skub i aftalerne, da der landede et forlig på det regionale område. Et gennembrudsforlig.

Så kom kommunerne i mål, og så staten.

Det har aldrig været et mål, at alle tre områder skulle lande præcis samme aftale eller på præcis samme tid. En løsning for alle har aldrig været tænkt som den samme løsning for alle.

Nej, målet har hele tiden været gode resultater, gode forhandlede aftaler på alle de forskellige områder – og det fik vi.

Stærke aftaler. Og fagbevægelsens forhandlere og de offentligt ansatte fortjener stor ros.

Ligesom alle jer, der rundt omkring i landet og ved forligsinstitutionen har været utrættelige i jeres støtte.

Nu håber jeg, at regeringen vil bygge videre på det samarbejde og den tillid.

For vi har brug for politikere, der anerkender de offentligt ansattes store arbejde.

Vi har brug for politikere, der har respekt for og tillid til de offentligt ansatte. Og ikke bare ser dem som en udgift.

Kære venner. Der er nok at ta' fat på. Nok for fagbevægelsen at arbejde med.

Når vi ses her næste gang, så har vi en ny hovedorganisation i Danmark.

Det bliver Danmarks største og stærkeste faglige fællesskab – som I, kære venner, er en del af. Og der er plads til endnu flere □

Vores arbejde for et Danmark, hvor vi er mere rige, mere lige og mere trygge – hvor der er gode job til alle – det fortsætter, også i fremtiden.

Kan I ha' en rigtig god 1. maj.

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale, Fagbevægelsen

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lizette-risgaards-1-maj-tale-2018>